

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoCsp/7/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8822200436
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8822200436.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochtu a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Romana Lajoša v spore žalobcu A. B. C., C., C. C. D. X, XXX XX E. – F. G. H., I.: XX XXX XXX, právne zastúpený advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému F. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. D. XXX, XXX XX B. D., o zaplatenie 1.336,54 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k. 10Csp/20/2022-138 zo dňa 02. novembra 2023, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Súd žalobu zamieta.

II. Žalovaný nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania Krajského súdu v Prešove prebiehajúceho pod číslom konania 12CoCsp/1/2023.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 467 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 3 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 54 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2, § 524 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 1 ods. 2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, čl. 6 smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, § 255 ods. 1, 2, § 257, § 262 ods. 1, § 383, § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov.

3. Uznesením č.k. 12CoCsp/1/2023-80 zo dňa 13.04.2023 Krajský súd v Prešove ako odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v zhode so súdom prvej inštancie nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským, pričom súd prvej inštancie sa najprv správne zaoberal otázkou, či v predmetnom prípade došlo k platnému predčasnému zosplateniu pohľadávky na žalobcu. Aj v tomto smere sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, nakoľko žalobca v priebehu konania nepreukázal, že žalovaného na možnosť úver predčasne zosplatiť upozornil v lehote aspoň 15 dní pred zosplatením, a to po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Konštatoval, že žalobca nepredložil ani písomné vyhotovenie upozornenia na možnosť zosplatenia spotrebiteľského

úveru, teda už uvedené zakladá pochybnosť o tom, aby takéto upozornenie bolo žalovanému zasielané a následne, aby sa dostalo do jeho dispozičnej sféry. Súd prvej inštancie na základe uvedeného tak správne uzavrel, že žalobca nemohol platne vyhlásiť predčasné zosplatnenie spotrebiteľského úveru. Nesprávnym bol však záver súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie, pretože v priebehu konania nedošlo k postúpeniu pohľadávky na iný subjekt. Vzhľadom na to, že žalobca nemohol platne zosplatiť poskytnutý spotrebiteľský úver, naďalej ostala povinnosť žalovaného splácať dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach, preto súd prvej inštancie mohol žalobcovi priznať len sumu splatných a zároveň nepremiľčaných splátok ku dňu jeho rozhodovania, samozrejme za súčasného zohľadnenia žalobného petitu. Súd prvej inštancie však už bližšie neskúmal, ktoré splátky sú splatné a nepremiľčané ku dňu jeho rozhodovania, čiže neskúmal výšku sumy, na ktorú má žalobca nárok a ktorú dôvodne uplatnil v predmetnom konaní, ale žalobu ako celok zamietol. Úlohou súdu prvej inštancie tak bolo konať v naznačených intenciách a opätovne posúdiť žalobcom uplatnený nárok vo vzťahu k správnym záverom o neplatnom predčasnem zosplatnení, s prihliadnutím na žalobný petít a prípadné úhrady konania a vysporiadať sa s námietkami žalobcu vznesenými v priebehu celého konania a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť.

4. V zmysle pokynu odvolacieho súdu vykonal súd prvej inštancie dokazovanie a zistil, že dňa XX.XX.XXXX uzavrel žalobca a žalovaný Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úverového rámca v sume 5.000,- Eur, pričom výška aktuálneho úverového rámca predstavuje čiastku 1.250,- Eur, a to za podmienok dohodnutých v zmluve. Žalovaný ako klient bol povinný vrátiť poskytnutý úver, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve formou mesačných splátok. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 12 mesačných splátkach po 118,20 Eur, resp. 3% z výšky aktuálneho úverového rámca s tým, že splatnosť mesačnej splátky bola k 10-tému dňu v mesiaci. Celková čiastka k zaplateniu bola 1.418,40 Eur. Z výpisu z úverového účtu vyplýva, že žalovaný k predmetnému úveru uhradil sumu 118,14 Eur. Výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 08.02.2022 bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlžnej čiastky a listom zo dňa 19.06.2019 bolo žalovanému oznámené vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2023 pôvodný žalobca (D. D. J. C., D. K.) postúpil pohľadávku voči žalovanému na spoločnosť A. B. C., C.. Uznesením č.k. 10Csp/20/2022-118 zo dňa 07.08.2023 pripustil zmenu sporovej strany na strane žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.09.2023.

5. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v tomto prípade ide o spotrebiteľské zmluvy, pretože ich uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmlúv bol daný právnym predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu. Poukázal na to, že v odôvodnení rozhodnutia sa nadriadený (odvolací) súd stotožnil so zisteniami o tom, že zosplatnenie úveru z revolvingovej zmluvy bolo urobené na základe neplánovaného predčasného zosplatnenia, avšak tu vychádzal z premisy daného skutkového stavu v čase jeho rozhodovania, t.j. že pred podaním žaloby a ani v priebehu prvoinštančného konania nedošlo k postúpeniu pohľadávky na iný subjekt. Po zrušení prvoinštančného rozsudku a vrátení veci na ďalšie konanie a rozhodnutie však došlo práve k takej zmene skutkových okolností, ktorá zakladá dôvod na opätovné zamietnutie žaloby. Odvolací súd vydal zrušujúce uznesenie dňa 13.04.2023, ale dňa 12.07.2023 pôvodný žalobca oznámil postúpenie pohľadávky na iný subjekt, k čomu pripojil aj zmluvu o postúpení pohľadávok. Uviedol, že dôkladne preskúmal, či došlo alebo mohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky na základe predložených listinných dôkazov preukazujúcich postúpenie pohľadávky, či mohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky nie z titulu okamžitého zosplatnenia úverovej zmluvy, ale z titulu pohľadávky na zaplatenie jednotlivých splátok z ešte platnej zmluvy o úvere, pričom konštatoval, že v žiadnom prípade nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky z ešte platnej zmluvy na zaplatenie jednotlivých splátok, nakoľko išlo o revolvingovú zmluvu, na základe ktorej bol žalovaný oprávnený pravidelne čerpať z titulu tejto zmluvy a aj pravidelne platiť splátky a dopĺňať do výšky úverového rámca, čo žalovaný nerobil. Ďalej konštatoval, že revolvingová zmluva medzi pôvodným žalobcom a žalovaným je naďalej platná a z obsahu rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorú predložil žalobca vyplýva jednoznačne, že nemohla byť a ani nebola postúpená pohľadávka voči žalovanému z titulu platnej pôvodnej revolvingovej zmluvy, ale práve z titulu vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru, ktoré prejedlikoval ako neplatné. Na základe postúpenia neplatne zosplatnenej pohľadávky na žalobcu tak v súlade s výkladom ods. 15 zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu konštatoval absenciu aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto súdnom konaní vychádzajúc z toho, že po rozhodnutí odvolacieho súdu došlo k zmene skutkového stavu veci a na základe toho tak nastali dôvody k opätovnému zamietnutiu žaloby pre absenciu tejto aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Z uvedených dôvodov tak musel žalobu ako celok opätovne zamietnuť.

6. O trovách konania rozhodol tak, že v danom prípade bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, ale keďže bol v konaní celý čas pasívny, pojednávajú sa neúčastňoval, nevyjadroval sa, nepriznal žiadne trovy konania, a to ani trovy konania odvolacieho súdu, ktoré síce pôvodný zamietavý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie, ale po zrušení a vrátení konanie dospelo k opätovnému zamietnutiu žaloby v celom rozsahu.

7. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to v celom rozsahu. Odvolanie podal z dôvodu porušenia práva na spravodlivý proces, nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci. V prvom rade poukazoval na to, že v predmetnom prípade bola medzi stranami dojednaný revolvingový úver vo forme kreditnej karty, nie klasický splátkový úver a v samotnej zmluve absentovala dohoda medzi pôvodným veriteľom a žalovaným o plnení v splátkach na dobu určitú. Ide o úver, ktorý umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania banku a ak vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, bude mať stále k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje. Poukázal na to, že štandardná splátka, ktorú bol žalovaný povinný plniť bola v tomto prípade len dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúcom záväzkovom vzťahu na dobu neurčitú. Z uvedeného dôvodu teda nemožno hovoriť o tom, že plnenie v splátkach bolo dojednané, preto súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zdôraznil, že v predmetnom prípade bola uzatvorená zmluva na dobu neurčitú, pričom k jej vypovedaniu došlo listom zo dňa 19.06.2019 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX“. Na základe uvedeného jeho právny predchodca vypovedal zmluvu, čím mu vznikol voči žalovanému nárok domáhať sa poskytnutých finančných prostriedkov. Mal za to, že súd nemal uvedenú listinu posudzovať prísne formálne, ale podľa jej obsahu, z ktorého je zrejmé, že cieľom tohto podania bolo ukončenie zmluvného vzťahu, teda predmetným listom bol vypovedaný zmluvný vzťah. Rovnako sa nestotožnil so záverom súdu o tom, že dlh sa nestal splatným, resp. že zmluva nebola platne vypovedaná, čomu sa už vyjadril, avšak pre úplnosť poukázal na to, že ak by sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, tak aj v tomto prípade by závery súdu o zamietnutí žaloby v celom rozsahu vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky nie je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti veriteľom. Ak súd dospel k záveru, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nebolo platným právnym úkonom, potom táto skutočnosť v žiadnom prípade neznamena neplatnosť postúpenia pohľadávky a súd mu mal priznať nárok na zaplatenie splátok úveru, ktoré nadobudli splatnosť do dňa postúpenia pohľadávky, keďže tieto boli v čase postúpenia splatné. Ku dňu postúpenia pohľadávky tak boli splatné všetky splátky splatné od prvej splátky až do splátky splatnej bezprostredne predchádzajúcej zosplateniu/vypovedaniu zmluvy. Svoje tvrdenia oprel aj o rozhodnutia krajských súdov, ktoré citoval. Odvolateľ ďalej konštatoval aj odklon od uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo/57/2020 zo dňa 29.09.2021 po rozhodnutí o zmene žalobcu, kedy súd v podstate poprel svoj vlastný právny záver vyjadrený v uznesení č.k. 10Csp/20/2022 zo dňa 07.08.2023, ktorým pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu. Podľa jeho názoru je podmienkou vyhovievania návrhu na zmenu strany sporu preukázanie prevodu alebo prechodu práva a je teda vylúčené, aby súd vyhovel návrhu na zmenu žalobcu, či žalovaného a následne s už novým žalobcom, či žalovaným žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej, či pasívnej vecnej legitimácie pre neplatné postúpenie pohľadávky. Podľa jeho názoru bola pohľadávka platne postúpená po splnení všetkých zákonných podmienok a v konaní je tak aktívne vecne legitimovaným, teda súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil. Navrhol, aby odvolací súd vyhovel žalobe a priznal mu nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu. Zároveň si vyčíslil trovy odvolacieho konania.

8. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

9. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na svojej úradnej tabuli a na svojej

webovej stránke najmenej 5 dní vopred (§ 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietanou nepreskúmateľnosťou, nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

12. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

13. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským, pretože uzatvorená zmluva je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde právny predchodca žalobcu vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že tieto sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj predmetná zmluva túto charakteristiku spĺňa. Napokon spotrebiteľský vzťah nenamietal ani samotný žalobca, ako právny nástupca pôvodného veriteľa.

14. Ako už odvolací súd uviedol vo svojom predchádzajúcom zrušujúcom uznesení, v predmetnom prípade nedošlo k platnému zosplatneniu poskytnutého úveru žalovanému, keďže právny predchodca žalobcu a ani žalobca v priebehu konania (a to ani po zrušení prvoinštančného rozhodnutia a vrátení veci na ďalšie konanie) nepredložili žiadne dôkazy o tom, že by bola vôbec vyhotovená a následne aj doručovaná výzva žalovanému s upozornením na možnosť predčasného zosplatnenia spotrebiteľského úveru. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplynulo, že v tomto smere nedošlo k zmene skutkového stavu, preto rovnako nedošlo ani k zmene právneho záveru, s čím sa odvolací súd stotožňuje. Žalobca však v podanom odvolaní namietal nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie poukazujúc na to, že na predmetný prípad nemožno aplikovať ust. § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dôvodiac, že zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú a medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným nebola uzatvorená dohoda o plnení v splátkach. K uvedenému odvolací súd uvádza, že z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie a z predložených listín ani odvolaciemu súdu nevyplýva, aby peňažné prostriedky poskytnuté žalovanému na základe zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty nebol povinný žalovaný vrátiť v splátkach. Práve naopak, z uzatvorenej zmluvy vyplynulo, že žalovaný bol povinný po poskytnutí revolvingového úveru v pravidelných mesačných splátkach vracat' právnenmu predchodcovi žalobcu čerpanú sumu revolvingového úveru v pravidelných mesačných splátkach, a to vždy k 10. dňu v kalendárnom mesiaci. Pokiaľ žalobca poukazoval na to, že v predmetnom prípade bola zmluva uzatvorená na dobu neurčitú, odvolací súd uvádza, že ani tento argument nebráni konštatovaniu o vrátení dlhu v splátkach, pretože práve konkrétna výška splátok a počet splátok závisel od výšky čerpaných finančných prostriedkov. Rovnako z predloženej zmluvy nevyplývala ani pravdivosť tvrdenia žalobcu o nemožnosti požadovať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. Ako už poukázal súd prvej inštancie v bode 36. svojho odôvodnenia, uzatvorená zmluva v bode 7.1 písm. a) upravovala možnosť vyhlásiť

mimoriadnu splatnosť revolvingového úveru, t.j. požadovať jeho splatenie vrátane úrokov a poplatkov s účinnosťou, ktorú banka určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Z uvedeného dôvodu tak odvolací súd tieto odvolacie námietky vyhodnotil ako nedôvodné.

15. K námietke žalobcu týkajúcej sa postúpenia pohľadávky odvolací súd uvádza, že posúdenie aktívnej vecnej legitímácie, resp. otázky, či tvrdené právo alebo povinnosť existujú, je otázkou právneho posúdenia v čase rozhodnutia vo veci samej. Uvedené platí aj pre prípad, kedy sa právo alebo povinnosť odvodzuje od právnej skutočnosti, s ktorou zákon spája ich prevod alebo prechod na iný subjekt, kedy súd až v čase rozhodnutia vo veci samej skúma, či tvrdené právo alebo povinnosť existuje. V štádiu, pri ktorom súd posudzuje splnenie predpokladov pre vyhoviecie návrhu na zmenu subjektu konania, tento skúma skutočnosti predpokladané zákonom len v procesnej rovine, a to z hľadiska spôsobilosti vyvolať procesným návrhom sledované účinky zmeny subjektu konania v zmysle prevodu alebo prechodu práva na iného. Konanie tak treba vnímať z dvoch východísk. Prvým je hľadisko procesné, sústredené na zmenu subjektu, kedy súd skúma len opodstatnenosť procesného návrhu, či je určitý úkon spôsobilý vyvolať prechod, resp. prevod práv alebo povinností. Druhé východisko súvisí s konaním a rozhodovaním vo veci samej, kedy až v tomto štádiu konania súd skúma otázku skutočnej existencie práva alebo povinností.

16. Vo vzťahu k prvému hľadisku odvolací súd uvádza, že pri rozhodovaní o návrhu na zmenu strany sporu musí súd predovšetkým skúmať, či sú splnené predpoklady stanovené v ust. § 80 C.s.p. V prvom rade je to existencia návrhu na zmenu subjektu, z ktorého musí vyplývať naplnenie všetkých zákonných znakov nevyhnutných preto, aby súd tomuto návrhu vyhovel. Návrh musí byť podaný oprávnenou osobou, musí v ňom byť preukázané, že po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná a ten kto má do konania vstúpiť ako strana sporu, musí so svojím vstupom do konania súhlasiť. V danom prípade všetky tieto podmienky splnené boli. Návrh na zmenu žalobcu podal právny predchodca žalobcu, k tomuto návrhu pripojil aj zmluvu o postúpení pohľadávok a žalobca so svojím vstupom do konania vyslovil súhlas, čím boli kumulatívne splnené podmienky pre zmenu na strane žalobcu, výsledkom čoho bolo uznesenie súdu prvej inštancie sp. zn. 10Csp/20/2022-118 zo dňa 07.08.2023.

17. Vo vzťahu k druhému hľadisku odvolací súd uvádza, že platnému postúpeniu pohľadávky z hmotnoprávneho hľadiska musí predchádzať platné mimoriadne zosplatnenie úveru, pretože v prípade spotrebiteľských úverov je vylúčené postupovanie tzv. živých spotrebiteľských úverov. Ako bolo už konštatované, v predmetnom prípade neboli splnené podmienky pre platné zosplatnenie úveru, preto nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu predmetnej pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu. Z uvedeného dôvodu tak nebolo možné žalobcovi priznať ani doteraz splatné, ale neuhradené splátky. Súd prvej inštancie tak správne žalobu zamietol. Odvolací súd navyše dáva do pozornosti bod 35. a bod 36. odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie náležite vysvetlil opätovný dôvod zamietnutia žaloby pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, a to z dôvodu zmeny skutkového stavu, kedy po zrušení rozhodnutí odvolacieho súdu došlo k postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, a v tomto smere odvolací súd odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie.

18. K tvrdeniu žalobcu, že listinou o mimoriadnom zosplatnení úveru malo dôjsť k ukončeniu vzťahu medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že v predmetnom prípade nedošlo k platnému zosplatneniu poskytnutého úveru, a to pre nepreukázanie vyhotovenia výzvy žalovanému s upozornením na možnosť predčasného zosplatnenia spotrebiteľského úveru, preto nemohlo ani platne dôjsť k ukončeniu vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, z čoho vyplýva, že tento právny vzťah aj naďalej trvá. Vzhľadom na to, že spotrebiteľský úver je aj naďalej tzv. živým úverom, potom nemohlo platne dôjsť k jeho postúpeniu na žalobcu.

19. Záverom odvolací súd poukazuje na to, že správne výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

20. Na základe vyššie uvedeného preto odvolací súd postupom § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

21. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný. Naopak fakticky plne úspešný bol žalovaný, ktorému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p.). Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný bol v odvolacom konaní pasívny, k odvolaniu sa nevyjadril, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil, a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov C.s.p. zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nelogické, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).